

Forfatter: Nansen, Peter

Titel: Udrag fra AFTENVISITER

Citation: Nansen, Peter: "Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating", i Nansen, Peter: *Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating*, Gyldendal, 1908-09, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-nansen03ny-shoot-idm140127434688336/facsimile.pdf> (tilgået 02. juni 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating

Mary så gnaven ud.

„Hvor længe skal man vente?“

„Ja, Du maa undskylde; men en af mine Venner var her. Jeg maatte jo have ham bort først.“

Hun så hans Forvirring.

„Du iyver!“

Han var saa slappet, at han knap fandt det Umagen værd at overbevise hende, og det var i en træt Tone, han sagde:

„Men kæreste Mary — det var en af mine Venner, tro mig saa dog.“

Hun vilde ikke tro ham; hun var saa forbitret, at hun vilde gaa straks igen; han gad ikke tale, og for at faa en Ende paa det trak han hende ind med sig. Men han var vammel ved hende, ønskede hende langt bort.

Det første, hun gjorde, da hun var i Værelset, var at fare hen til Vinduet for at se ud.

„Hvad vil Du dér?“ spurgte han og løb efter hende.

„Jeg ser, om der kommer nogen ud herfra Huset.“

„Lille Fæ“ — han tog hende om Livet — „hvis der var noget at opdage, saa var det allerede for sent.“

Og han bar hende bort fra Vinduet, satte hende i en Gyngestol og lagde sig paa Gulvet ved hendes Fødder. Dovent gned han sin Nakke frem og tilbage hen over hendes Knæ, mens han sagde: „Sikken et Barn, Du dog er, Mary. Hvorfor vil Du nu ikke tro mig? Det kunde sgu ikke falde mig ind at lyve.“ Saa blev han efterhaanden varm ved Berøringen med hende, tog hendes Haand og bed i Fingrene; rejste sig pludselig og kyssede hende i Nakken. Hun bøjede i Behag Hovedet frem, og han kyssede igen ...